

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/313/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612200340
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2612200340.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Iveta Jankovičová, v právnej veci navrhovateľky: L. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, zastúpená advokátkou: JUDr. Alena Arbetová, Námestie svätého Martina 3A, Holíč, proti odporcovi: Ing. K. P., nar. XX.XX.XXXX, t.č. bytom F., L. O. XXXX/XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Mária Trylčová, Senica, J. Kráľa 738/12, o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie navrhovateľky, proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 2. mája 2012, č.k. 10C/4/2012-57, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že odporca je povinný vypratať nehnuteľnosti zapísané v LV číslo XXXX v katastrálnom území F., pozemky parcela číslo 491/3 zastavané plochy a nádvoría vo výmere 24 m², parcela číslo 492/1 zastavané plochy a nádvoría vo výmere 415 m², parcela číslo 492/2 zastavané plochy a nádvoría vo výmere 134 m², parcela číslo 492/3 zastavané plochy a nádvoría vo výmere 75 m², parcela číslo 492/4 zastavané plochy a nádvoría vo výmere 77 m² do 3 dní.

V ostatnej časti zamietajúcej časti napadnutý rozsudok p o t v r d z u j e .

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala, aby súd uložil odporcovi vypratať nehnuteľnosti, vedené na LV č. XXXX, kat. úz. F., predstavujúce rodinný dom číslo XXX, postavený na parcele číslo 492/2 a parcely číslo 491/3, 492/1, 492/2, 492/3, 492/4. Rozhodnutie odôvodnil s použitím ustanovení § 123, 124 a 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (Obč.zák.) vecne tým, že základným predpokladom úspešnosti reivindikačnej žaloby je, že sa vec nachádza vo faktickej moci inej osoby než vlastníka. V danom prípade podľa názoru súdu ide jednoznačne o žalobu na vydanie veci, čo vyplýva z kontextu návrhu a tvrdení navrhovateľky, ktorú k podaniu žaloby podľa jej vyjadrenia viedla práve tá skutočnosť, že odporca nehnuteľnosti užíva neoprávnené a jej ako vlastníčke bráni v nerušenom výkone jej vlastníckeho práva. Uviedla tiež, že ju odporca fyzicky a psychicky napáda. V konaní, však bolo preukázané, že odporca od 07.01.2012 v dome, ktorý patrí do vlastníctva navrhovateľky nebýva, nemá kľúče od domu, ani od brány vedúcej na pozemky navrhovateľky, nemá do nehnuteľnosti prístup v dôsledku čoho je teda vylúčená jeho faktická moc nad nehnuteľnosťami. Tým, že rodinný dom neužíva, nemôže navrhovateľke brániť v jeho užívaní. Čo sa týka pozemkov, ktoré sú priľahlé k domu navrhovateľky, bolo preukázané, že na pozemku navrhovateľky sa nachádzajú veci, ktoré odporca používa na podnikanie. Pozemky sú zapratané vecami, ktoré sem boli vnesené za trvania manželstva, v dobe keď odporca v rodinnom dome navrhovateľky býval a podnikal, pričom miesto podnikania má odporca zachované naďalej na adrese predmetného domu.

Pokiaľ navrhovateľka žiada o odvezenie vecí z pozemku, za situácie, keď odporca nemá na pozemok a k veciam uloženým na pozemku prístup, nemá nad nehnuteľnosťami žiadnu faktickú moc, nie je podľa názoru súdu možné vec riešiť prostredníctvom žaloby na vypratanie nehnuteľností, ktorá je žalobou reivindikačnou. Na uvedenej veci potom nemení ani skutočnosť, že odporca na pozemok opakovane stúpil, nakoľko to bolo za situácií, čo mu umožnil syn účastníkov, bývajúcí v dome. Do úvahy na riešenie sporu, potom podľa názoru súdu prichádza skôr žaloba negatívna, spôsobilá riešiť neoprávnené rušenie vlastníctva vo výkone vlastníckych práv navrhovateľky, ktoré sa deje iným spôsobom, než zadržovaným vecí bez právneho dôvodu, pričom takouto žalobou možno riešiť aj odstránenie následkov už vykonaných rušivých zásahov. Súd ďalšie navrhované dôkazy nevykonal - dopyt na P. E. za účelom potvrdenia, že tu odporca býval a výsluch svedkov, susedov navrhovateľky za účelom preukázania, že odporca chodí na pozemok navrhovateľky, nakoľko tieto skutočnosti neboli v konaní sporné. Takisto súd nepripojil ku konaniu spis týkajúci sa konania o vyporiadenie BSM účastníkov, ktorý dôkaz, považoval za nepotrebný. Ohľadne trov konania súd rozhodol s použitím § 142 ods. 1 a odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva proti navrhovateľke, ktorá vo veci úspech nemala. Trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia, jednak v tomto konaní ako aj v konaní vedenom pod spisovou značkou 4C/3/2012 o vydanie predbežného opatrenia. Trovy právneho zastúpenia tak predstavujú 353,96 Eur (prevzatie a príprava právneho zastúpenia) a 58,63 Eur, písomné podanie na súd, odvolanie proti predbežnému opatreniu 1/2 hlavného úkonu a 29,32 Eur, doplnenie odvolania 1/2 úkonu a 29,32 Eur, písomné vyjadrenie na súd, vyjadrenie k návrhu a 58,63 Eur, účasť na odročenom pojednávaní 1/4 hlavného úkonu a 14,66 Eur, účasť na pojednávaní a 58,63 Eur + 6 x režijný paušál a 7,63 Eur to je spolu 294,97 Eur + 20% DPH 58,99 Eur predstavuje spolu sumu 353,96 Eur.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka a navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedla, že zamietnutím návrhu jej bola odňatá možnosť ochrániť svoj majetok pred ďalším konaním odporcu a bolo ním vážne porušené je ústavné právo na ochranu jej vlastníckeho práva, právo užívať predmetné nehnuteľnosti bez akéhokoľvek obmedzenia. Zdôraznila, že nie je sporné, že odporca dňa 07.01.2012 opustil priestor predmetných nehnuteľností. Odišiel však až na základe zásahu polície, ktorá ho z predmetných nehnuteľností vyviedla. Odporca sám potvrdil, že i naďalej chodil do rodinného domu v čase, keď ona nebola doma, pričom podľa jeho vyjadrenia ho do domu pustili ich synovia. Tým, že súd odmietol predvolanie navrhovaných svedkov, táto skutočnosť nebola potvrdená, ani vyvrátená. Z ďalšieho konania odporcu jednoznačne vyplýva, že zásah polície, jeho zmyšľanie o svojom pobyte v predmetných nehnuteľnostiach zásadne neovplyvnil. Ukončenie súdneho konania zamietnutím jej návrhu, jednoznačne bude smerovať k tomu, že opätovne bude mať záujem o neoprávnené užívanie predmetných nehnuteľností. Predmetné nehnuteľnosti, zapísané v LV č. XXXX predstavujú rodinný dom súpisného čísla XXX, postavený na parcele č. 492/2, ako aj parcely číslo 491/3, 492/2, 492/3, 492/4, ktoré sú v jej výlučnom osobnom vlastníctve. Ich manželstvo s odporcom bolo právoplatné rozvedené, rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 09.11.2011, č.k. 11P/89/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.11.2011. Niekoľkokrát ústne vyzvala odporcu, aby opustil rodinný dom, uvoľnil predmetné nehnuteľnosti a odviezol si hnuťelné veci slúžiace k jeho podnikateľskej činnosti, ako aj aby si zmenil sídlo podnikania. V tejto súvislosti podala návrh na zrušenie trvalého pobytu odporcu na Obecný úrad v F.. O podaní predmetného návrhu odporca vedel, nakoľko jeho trvalé bydlisko je obec F.. Odporca, však pravdepodobne naďalej používa občiansky preukaz s predchádzajúcim trvalým bydliskom a pri zapisovaní ďalších živnostenských oprávnení, nepovažoval za potrebné uviesť, že už nemá bydlisko na adrese F. XXX, že nie sú manželmi. Po jeho vyvedení z rodinného domu políciou, rozšíril svoje živnostenské oprávnenie a súčasne ako miesto podnikania uviedol naďalej trvalé bydlisko na jej adrese. V prípade, že by odporca nemal záujem ako tvrdí, chodiť do rodinného domu, neuvádzal by miesto podnikania k predmetnej nehnuteľnosti a sídlo podnikania by si zmenil na inú prevádzku. Z konania odporcu jednoznačne vyplýva, že nemá záujem sa dobrovoľne z predmetných nehnuteľností vypratať a naďalej chce predmetné nehnuteľnosti proti jej vôli používať ako miesto podnikania. Na nehnuteľnostiach sa nachádzajú naďalej hnuťelné veci, ktoré používa odporca pre svoju podnikateľskú činnosť, ako aj hnuťelné veci, ktoré vyrobili v rámci podnikateľskej činnosti. Ide o osobné motorové vozidlo, značky Mazda 323, evidenčného čísla NM 069 AJ, vysokozdvíhny vozík, pomníky, elektrické náradie, drevené dosky, kožené kufríky s náradím, brúsky, píla, pomníky, tabule, vázy, terasové a betónové kusy, odresky dlažby, atypické kusy, doskovina orezaná, stavebný materiál a iné, pričom tieto hnuťelné veci sa nachádzajú na všetkých pozemkoch, vrátane predzáhradky a vchodu do nehnuteľnosti. Odporca mal záujem si prevziať iba svoje osobné veci, hnuťelné veci slúžiace na jeho podnikanie doteraz

z predmetných nehnuteľností neodniesol. Všetky tieto hnutelné veci tvoria podnikateľský majetok odporcu a navrhovateľku obmedzujú v užívaní v jej nehnuteľností.

Odporca odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu podal písomné vyjadrenie v ktorom uviedol, že s odvolaním navrhovateľky nesúhlasí. Neužíva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie F., okres F. a to parcely č. 491/3 zastavané plochy a nádvorie vo výmere 24 m², č. 492/1, zastavané plochy a nádvorie vo výmere 415 m², č. 492/2 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 134 m², č. 492/3 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 75 m², č. 492/4 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 77 m², všetko parcely registra C a dom súpisného čísla XXX, stojaceho na parcele číslo 492/2, všetko pre katastrálne územie F., okres F.. Nad nehnuteľnosťami nemá žiadnu právnu, ani faktickú moc, počnúc 7. januárom 2012. Nebýva v nehnuteľnostiach, nikdy nevykonával tu žiadnu činnosť, nehnuteľnosti neužíva, nemá kľúče od domu a nemá možnosť vstupu na pozemky. Sídlo podnikania, ktoré má zapísané na adrese F. XXX je rovnako ako trvalé bydlisko fyzickej osoby administratívny údaj, nie je s ním spojené právo nehnuteľnosti užívať. Skutočnosť, že opustil nehnuteľnosti, na základe zásahu polície 07.01.2012, nemá žiaden vplyv na neopodstatnenosť návrhu navrhovateľky na vypratanie nehnuteľností. Zásah polície, ako aj následné uznesenie Okresného súdu Senica, č.k. 4C/3/2012-17 zo dňa 05.01.2012, bolo neoprávnené, nakoľko sa nepreukázalo, že sa dopúšťal protiprávneho konania voči navrhovateľke. Počnúc 7. januárom 2012 domáha toho, aby mu navrhovateľka odovzdala všetky veci, ktoré jej nepatria, a ktoré sa dosiaľ nachádzajú na nehnuteľnostiach. Za týmto účelom ju viackrát ústne aj písomne vyzval. Tiež sa pokúsil o vynesenie vecí nepatriacich navrhovateľke z nehnuteľností, avšak k vyneseniu vecí nedošlo, lebo mu v tom navrhovateľka zabránila. O tomto svedčia trestné oznámenia navrhovateľky, ktoré podala na políciu v Senici, pričom z jeho strany bol návrh, aby súd vyžiadal z Okresného riaditeľstva v Senici príslušné spisy. Nemá záujem o neoprávnené užívanie predmetných nehnuteľností. Tieto neužíva a užívať nebude. Má záujem o hnutelné veci, ktoré slúžia ne jeho podnikanie, alebo mu boli zverené a ktoré navrhovateľka neoprávnené zadržáva. Navrhovateľka mu dosiaľ neumožnila vstup do nehnuteľností za účelom odvezenia vecí, ktoré jej nepatria. Navrhovateľka pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania nepreukázala a ani nenavrhol dôkaz svedčiaci o tom, že v nehnuteľnostiach sa nachádzajú veci vo výlučnom vlastníctve odporcu, a že tieto si odporca odmietol dobrovoľne vypratať. Pokiaľ ide o veci, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, tieto sú tak vo vlastníctve navrhovateľky ako vo vlastníctve odporcu a preto nie je na mieste ohľadne nich podávať návrh na vypratanie nehnuteľností. Pokiaľ, však navrhovateľka chce takéto veci odovzdať k jeho rukám, tomuto sa nebráni. Pokiaľ navrhovateľka je ochotná mu odovzdať hnutelné veci, ktoré sú uvedené v odvolaní, nech písomne oznámi kedy a za akých okolností je ochotná umožniť mu vstup do nehnuteľností za účelom prevzatia týchto vecí. Navrhol, aby navrhovateľka písomne stanovila podmienky prevzatia, pretože je vysoká pravdepodobnosť, že po jeho dostavení sa na miesto zavolá znovu políciu, pričom on nemá záujem byť vystavený ďalšiemu neopodstatnenému trestnému stíhaniu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a priznal mu právo na náhradu trov odvolacieho konania v sume 79,58 Eur, ktoré trovy predstavujú odmenu advokáta za spísanie vyjadrenia k odvolaniu 58,69 Eur a režijný paušál spolu s DPH.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu je možné treba priznať čiastočný úspech. A sú splnené podmienky pre čiastočnú zmenu napadnutého rozsudku.

V zmysle § 213 ods. 3 O.s.p. odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7

(ods. 1). Ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (ods. 3).

V danom prípade však súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav, tento však nesprávne posúdil vo vzťahu k podanému návrhu. Právne posúdenie veci, na ktorom založil svoje rozhodnutie súd prvého stupňa vo vzťahu k vypratáť sa majúcim nehnuteľnostiam nie je správne. Predmetom konania je žaloba o vydanie veci a keďže v danom prípade ide o nehnuteľnosť ide o vypratanie nehnuteľnosti.

Účastníci konania sú bývalí manželia. Rozsudkom Okresného súdu Senica, č.k. 11P/89/2011-19 zo dňa 09.11.2011 bolo ich manželstvo rozvedené a rozsudok nadobudol právoplatnosť 28.11.2011.

Z výpisu LV č. XXXX v kat. úz. F. je zrejmé, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti : rodinného domu č. XXX postavenom na parcele č. 492 ako i parcely č. 491/3, č. 492/1, č. 492/2, č. 492/3 a č. 492/4, ktoré všetky predstavujú zastavané plochy a nádvorcia a sú príslušné k domovej nehnuteľnosti. Titulom nadobudnutia predmetných nehnuteľností bola darovacia zmluva V 633/2000 a kúpna zmluva V 625/07 zo dňa 10.04.2007. Je teda zrejmé, že navrhovateľka predmetné nehnuteľnosti za trvania manželstva s odporcom nadobudla do svojho výlučného vlastníctva. Predmetné nehnuteľnosti odporca opustil 07.01.2012 po údajnom konflikte, pre ktorý navrhovateľka zavolať vo večerných hodinách na neho políciu. V nehnuteľnostiach zostali jeho veci potrebné k výkonu jeho podnikateľskej činnosti (automobil, materiál, stroje...). Odporca v konaní sám uznal, že do 28.12.2011 podnikal v kamenárstve a všetok majetok z podnikateľskej činnosti zostal na príslušných pozemkoch k rodinnému domu v F..

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 123 O.s.p. vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojiteľnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e) súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhlí (ods. 2). Ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov

(ods. 3).

Pre rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods. 1 O.s.p.).

Vlastník sa teda môže domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva predovšetkým návrhom na vydanie veci, návrhom na zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva, ako aj návrhom na určenie vlastníckeho práva, ak má na požadovanom určení naliehavý právny záujem (§ 80 písm. c) O.s.p.). Žaloba o vydanie veci, resp. o vypratanie nehnuteľnosti, je právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva. Základnými predpokladmi úspešnosti takejto žaloby sú preukázanie vlastníckeho práva navrhovateľa a skutočnosť, že odporca vec neprávom zadržuje. Pre rozhodnutie vo veci je rozhodujúcou skutočnosťou, že z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že výlučnou vlastníčkou dotknutých nehnuteľností je navrhovateľka. Návrh na vypratanie doručený súdu 13.01.2012 sa týka tak rodinného domu, ako i príslušných pozemkov tvoriacich zastavané plochy a nádvorcia. Už z návrhu vyplýva, že odporca 07.01.2012 v dôsledku zásahu polície po predchádzajúcom konflikte s navrhovateľkou nehnuteľnosti musel „opustiť“ a počas konania nebolo zistené, že by odporca sa do nehnuteľnosti pokúsil vrátiť, naopak v inom konaní sa domáha len toho, aby mu navrhovateľka vydala veci, ktoré mu zadržáva.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu návrh na vypratanie rodinného domu odporcom nemohol byť úspešný, nakoľko mu súd nemohol vyhovieť pre jeho nedôvodnosť, keď odporca rodinný dom opustil, nemá do neho prístup a ani z návrhu nevyplýva, že by ním navrhovateľka tvrdila, že odporca rodinný dom užíva čo i len tým, že má v ňom hnutelné veci, ktoré žiada, aby odporca si zobral a tým rodinný dom vypratá.

V spise sa nachádza nájomná zmluva uzavretá odporcom s R. F., na základe ktorej si odporca prenajal od vlastníčky dvojizbový byt na adrese L. O. XXXX/XXX na dobu od 16.02.2012 do 01.03.2013, z čoho je zrejmé, že otázku bývania si vyriešil spôsobom iným, než bývaním v dome navrhovateľky.

Pokiaľ však predmetom návrhu zostal i návrh na vypranie rodinného domu, v tejto časti súd prvého stupňa (i keď z iných dôvodov) správne návrh zamietol a odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vo výroku vecne správny podľa § 219 ods.1 a 2 O.s.p. potvrdil.

V tejto súvislosti treba poznamenať, že zodpovednosť účastníka konania za unesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena sa prejavuje nielen v tom, že účastník musí niesť procesnú zodpovednosť za neunesenie týchto bremien, teda za nepreukázanie ním tvrdených skutočností, ale že musí znášať dôsledky ním zvolenej procesnej obrany aj v prípade, ak ním tvrdené a preukázané skutočnosti svedčia vo vzťahu k predmetu konania v prospech druhej spornej strany.

Inak tomu bolo v časti rozhodnutia o vypratání nehnuteľností, ktorými sú pozemky zapísané v LV č. XXXX v katastrálnom území F., pozemky parcela číslo 491/3 zastavané plochy a nádvoría vo výmere 24 m², parcela číslo 492/1 zastavané plochy a nádvoría vo výmere 415 m², parcela číslo 492/2 zastavané plochy a nádvoría vo výmere 134 m², parcela číslo 492/3 zastavané plochy a nádvoría vo výmere 75 m², parcela číslo 492/4 zastavaná plocha a nádvoría vo výmere 77 m², ktoré sú pozemky príslušné k rodinnému domu č. XXX. Zo zhodných výpovedí navrhovateľky a odporcu vyplynulo, že na týchto pozemkoch odporca má uložené veci, ktoré potrebuje k predmetu svojho podnikania ako živnostníka vyhotovujúceho náhrobné pomníky. V priebehu konania si z týchto vecí zobral iba časť, z čoho logicky vyplýva, že časť týchto vecí sa nachádza ešte na pozemkoch patriacich do výlučného vlastníctva navrhovateľky, preto výsledky dokazovania nasvedčujú dôvodnosti návrhu v tejto časti.

Pretože v tejto časti teda boli splnené predpoklady pre poskytnutie ochrany vlastníckeho práva navrhovateľky, pre zapratanie nehnuteľností uložením vecí odporcom na nehnuteľnostiach bez právneho dôvodu bolo treba návrhu vyhovieť. Vzhľadom na takýto záver odvolací súd postupom podľa § 220 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa rozsudok súdu prvého stupňa týkajúci sa vypratania pozemkov uvedených vo výroku rozsudku a patriacich do výlučného vlastníctva navrhovateľky zmenil a návrhu vyhovel tak, že odporcovi uložil povinnosť predmetné nehnuteľnosti vypratať. Aj v tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že splnenie tejto povinnosti odporcu je viazané na spoluprácu s navrhovateľkou, ktorá má povinnosť umožniť mu za týmto účelom prístup na pozemky.

Keďže odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa čiastočne potvrdil a čiastočne zmenil, bolo dôvodným, aby odvolací súd rozhodol aj o náhrade trov prvostupňového i odvolacieho konania (§ 224 ods. 2 O.s.p). Výsledkom konania je čiastočný úspech navrhovateľky v časti vypratania pozemkov a čiastočný úspech odporcu v časti zamietnutia návrhu o vypranie rodinného domu, tzn. že úspech oboch účastníkov bol v konaní čiastočný a približne rovnaký. Súd o náhrade trov konania potom rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p. a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.